

ბრძანებები

საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობისა

ჯარების მიმართ.

17 ივნისი 1919 წ. ქ. ტფილისი.

№ 133

სამხედრო სამინისტროს განკარგულებაში მყოფმა გენერალ-მაიორმა წულუკიძემ პიტაკით შემატყობინა, რომ კვლევა-ძიების დამთავრების შემდეგ დაბრუნდა ამ წლის ივნისის 1-ს ქ. ახალციხიდან, სადაც იმყოფებოდა მთელენილოზაში. დასახელებული გენერალი ჩაითვალოს დაბრუნებულად ზემოაღნიშნულ რიცხვიდან.

19 ივნისი 1919 წ. ქ. ტფილისი.

№ 134

ახალციხის რაზმის ყოფილმა უფროსმა გენერალურის შტაბის გენერალ-მაიორმა კვინიტაძემ შემატყობინა, რომ ამ წლის 5 თებერვალს საპიორთა ბატალიონის 1-ლ გუნდს ბრძანება მიეცა საფრობა გაეწია სამთო საცხენო ბატერიისთვის, რომელიც პოზიკიაზე იდგა სოფ. პარების არემარეში.

5-დან 9 თებერვლამდე გუნდი პასივით ასრულებდა მიღებულ ბრძანებას. 9 თებერვალს დილით გუნდის უფროსმა კაპიტანმა მიქელაძემ, ნაძულეებმა მხოლოდ თავისი პირადი სიქველით და სურვილით, რომ შეემსუბუქებინა ჩვენი ქვეითა ჯარის მძიმე მდგომარეობა, ნახევარ გუნდით წინ წაიწია 6 ვერსზე სოფ. საბუზაროსკენ, სადაც ჩვენი ფორატი გააგრძელა ჯარის მთელის დაწყობილობის უკიდურეს მარცხენა ფრთაზე.

აქ ნახევარ გუნდს, რომელიც შესდგებოდა სამი ოფიცრისა და 15 ჯარის-კაცისაგან, მოუხდა ვახურებული ბრძოლა თათრებთან.

გუნდის უფროსის კაპიტან მიქელაძის უსახლოვრო სიმამპით გატაცებული ჯარისკაცები მეღვრათ ეწინააღმდეგებოდნენ მტერს მას შემდეგაც კი, როცაესაც მებრძოლათ მდგარი ნაწილი აიყარა პოზიკიიდან და უკან დაწევა იწყო.

იმ განზრახვით, რომ შეემსუბუქებინა უკან დახეული ქვეითა ჯარის მდგომარეობა, სამის მხრით გარშემორტყმულმა კაპიტანმა მიქელაძემ განაგრძო შეუპოვარი წინააღმდეგობის გაწევა და მხოლოდ-ღა მაშინ, როდესაც სულ ცოტაოდენს დაგვიანებას შეეძლო თავდაუზნეველ მდგომარეობაში ჩაეგდო, უბრძანა ნახევარ-გუნდს უკან დახევა დაეწყო. მაგრამ აქაც, თავის სიცოცხლის უკანასკნელ წუთებში, კაპიტანმა მიქელაძემ იშვიათი სიქველე გამოიჩინა: სრულიად უიარალომ, ჯოხით ხელში, გადასწყვიტა უკანასკნელი

წამოსულიყო უკან და მართლაც შეასრულა თავისი გმირული გადაწყვეტილება, მაგრამ თავის დახწვევა ვერ მოახერხა: თითქმის ზედ მოსულმა თათრებმა მოკლეს იგი.

ასე დაეცა ბრძოლის ველზე გმირი, თავის მოვალეობის უსაზღვროთ ვგრთავული და სამშობლოსადმი მხურვალე სიყვარულით აღზევებული კაპიტანი მიქელაძე, რომელმაც თავის მაგალითით ერთხელ კიდევ დამტკიცა თუ რა დიდი ღვაწლი შეუძლიან ჩაიდინოს ქართველმა მხედარმა, როდესაც იგი გამსჭვალულია სამშობლოს სიყვარულით.

საუკუნო იყოს თავდადებულის მხედრის ხსენება.

19 ივნისი 1919 წ. ქ. ტფილისი.

№ 135

§ 1.

მინდობილობათა გენერალმა გენერალ-მაიორმა კონიაშვილმა წერილობით მომახსენა, რომ ის მივლენილობიდან ქ. ლუშეთიდან დაბრუნდა 14 ივნისს.

ცნობა: მოხსენება გენერალ კონიაშვილისა № 14.

§ 2.

ჩემს განკარგულებაში მყოფმა გენერალმა ჩხეტიანმა წერილობით მომახსენა რომ ის, თანახმად ჩემი ბრძანებისა, გაემგზავრა სოხუმს.

ცნობა: მოხსენება გენ. ჩხეტიანისა № 53.

§ 3.

ჩემს განკარგულებაში მყოფმა გენ. არჯევანიძემ წერილობით მომახსენა, რომ ის, თანახმად ჩემი ბრძანებისა, გაემგზავრა ქ. ქ. ფოთსა და ქუთაისს.

ცნობა: მოხსენება გენ. არჯევანიძისა № 35.

20 ივნისი 1919 წ. ქ. ტფილისი.

№ 136

მთელ რესპუბლიკის ტერიტორიაზედ ჯარების და სამხედრო დაწესებულებათა დასაბინავებლად დანიშნულ შენობათა ქირების დადების საკითხის გასარჩევად და აგრეთვე ჯარების მიერ ამ შენობების დაზარალების გამოკვლევის წესის განსახილავად 25 იმ ივნისს დილის 11 სათზე ვნიშნავ კომისიას საბინაო სექციის უფროსის სამხ. ინჟინერის პოლკ. გურამიშვილის თავმჯდომარეობით და შემდეგის წევრების შემადგენლობით სამხ. ბინათა დისტანციების უფროსთა: ტფილისის ჯარში მსახურ ინჟინერ ბერიშვილის, ქუთაისის — ჯარში მსახურ ინჟინერ ბეთანაოვის და ახალციხის ჯარში მსახურ ინჟინერ ჩხეიძის, საბინაო სექციის საქმის მწარმოებელ მოხელე გოცირიძის, სამხედრო სამინისტროს იურისკონსულტის და შინაგან საქმეთა სამინისტროს, სახელმწიფო კონტროლის და ტფილისის ქალაქის თვითმარველობის წარმომადგენელთა.

კომისია შეაკრიბოს აღნიშნულ დროს სამუშაოდ საბინაო სექციის სადგომში (ბარიატინის ქ. № 10) და შედეგის ოქმი კომისიის თავმჯდომარემ მე წარმოამიდგინოს.

20 ივნისი 1919 წ. ქალ. ტფილისი.

№ 137

ვაცხადებ საყურადღებოთ და სახელმძღვანელოთ განსაზღვრულ ნაეთის ფასს ერთ ფუთისას მიმდინარე 1919 წ. იანვრის და მაისის მესამედებისათვის იმ პუნქტებში, სადაც ბინადრობენ საქართველოს რესპუბლიკის ჯარები, თანახმად თანდართულ ნუსხისა:

ნუსხა განსაზღვრული ფასებისა ერთ ფუთ ნაეთზე მიმდინარე 1919 წლის იანვრის და მაისის მესამედებისა იმ პუნქტებში, სადაც ბინადრობენ რესპუბლიკის ჯარები.

პუნქტების დასახელება.	განსაზღვრული ფასი ფუთზე.	
	იანვრის მესამედი 1919 წ.	მაისის მესამედი 1919 წ.
	მანეთი	მანეთი
ქალ. ტფილისში	32	42
" ახალციხეში	120	60
" ახალქალაქში	140	70
" გორში	100	50
" თელავში	100	50
" სიღნაღში	120	60
" დუშეთში	120	60
" ბორჯომში	110	54
" სურამში	100	50
" მანგლისში	100	50
" მუხრანში	100	50
" გომბორში	100	50
" ლაგოდეხში	130	64
" აღბულალში	100	50
" დედოფლის წყაროში	100	50
" ქუთაისში	100	50
" ოზურგეთში	105	56
" ნატანებში	100	50
" ფოთში	100	50
" სოხუმში	120	70
" სამტრედიაში	100	50
" ყვირილაში	100	50
" ახალსენაკში	100	50
" ზუგდიდში	110	60
" ოჩემშირეში	120	70

19 ივნისი 1919 წ. ქ. ტფილისი.

№ 138

ტფილისის მაზრის სამხედრო უფროსის მცირე გუნდის ჯარისკაცი: ნიკო ხინტიკია და ამბროსი ნუფარიძე, რომელნიც იღვწენ გუშაგათ, პირველი — ფულის ყუთთან და მეორე ბარჯსაწყობთან, თავის გამარინებულ უფროს ნაცვლის ლაღო ფურცელაძის ყარაულობიდან გაქცევის შემდეგ, არ დასტოვეს თავისი საგუშაგო და გამოუცვლელად იღვწენ * საათი, სანამ ტელეფონოგრაფით არ მიუვიდათ ჩემი ბრძანება.

გულითად მადლობას ვუცხადებ აღნიშნულ ჯარისკაცთა ასე პირნათლად თავის მოვალეობის შესრულებისათვის. ასეთი შეგნებული მოქმედება ყოველთვის და განსაკუთრებით საქართველოს აღორძინების დროს აუცილებლად საჭიროა. მიეცეთ მათ ას-ასი მანეთი ჯილდოთ.

20 ივნისი 1919 წ. ქ. ტფილისი

139

ვაცხადებ ცნობისათვის გიორგის იარაღის სათათბიროს დადგენილობას: თანახმად საქართველოს რესპუბლიკის მთავრობის ბრძანებისა სამხედრო ხარისხოსანთა შესახებ № 67 1918 წლის 11 სექტემბრიდან, გიორგისი იარაღის სათათბირომ ინფანტერიის გენერალის გაბაშვილის თავმჯდომარეობით და თანადასწრებით წვერთა: 1-ლ ცხენოსან პოლკის უფროსის, პოლკოვნიკ ჭავჭავაძის, მე-2 ქვეითა პოლკის უფროსის, პოლკოვნიკ ბაღუაშვილის, გენერალურ შტაბის განყოფილების საომარეაქცია-სამობილოზაციო ნაწილის უფროსის გენერალურ შტაბის პოლკოვნიკ ნაცვლიშვილის, მანგლისის რაზმის უფროსის თანაშემწის, პოლკოვნიკ ქარცივაძის, მე-2 ქვეითა პოლკის პოდპოლკოვნიკ შერვაშიძის და 1-ლ ცხენოსან პოლკის როტმისტრ დადიანისა, განიხილა რა მე-2 საარტილერიო ბრიგადის უფროსის პოლკოვნიკ ჩიჯავაძის გიორგის იარაღით დაჯილდოვებაზე წარდგენილობა, დაადგინა:

მე-2 საარტილერიო ბრიგადის უფროსი, პოლკოვნიკი ჩიჯავაძე გიორგის იარაღით დაჯილდოვების ღირსყოფილათ იქნეს ცნობილი მისთვის, რომ მე-3 კავკასიის საარტილერიო ბრიგადის მე-4 ბატარეის მისი უფროსობის დროს, 1914 წ. 22—23 დეკემბრის თურქებთან ბრძოლაში, სოფ. დივიტან, როცა ჩვენი ქვეითა ჯარი გადამწყვეტი იერიშით გაემართა მოწინააღმდეგის სანჯარებზე და იწყა მისი დაკავება, შტამს-აპიტანი (ახლა პოლკოვნიკი) ჩიჯავაძე თავის ბატარეით თავგანწირვით და გაბედულათ გავიდა გაშლილ პოზიციაზე, სრულიად მიუახლოვდა მტერს მოწინააღმდეგის ძლიერი საარტილერიო და თოფის სროლის ცეცხლის ქვეშ და თავის მიზანში ამოძღვნი და განმანადგურებელი ცეცხლით შესაძლებელი გახადა მოწინააღმდეგის სრულიად დამარცხება და ხელი შეუწყო ჩვენი ქვეითა ჯარის დაკავებულ პოზიციაზე დამკვიდრებას.

ეს ღვაწლი შესაბამება იმ მაგალითს, რომელიც გიორგის სტატუტის მე-112 მუხლის მე-17 პუნქტშია მოყვანილი.

გიორგის იარაღის სათათბიროს თავმჯდომარე, ინფანტერიის გენერალი გაბაშვილი სათათბიროს წევრები: პოლკოვნიკები: ბაღუაშვილი, ქარცივაძე, ჭავჭავაძე, ნაცვლიშვილი, პოდპოლკოვნიკი შერვაშიძე და როტმისტრი დადიანი.

სამხედრო მინისტრის მაგიერ
გენერალ-მაიორი გელევიანიშვილი.